

AZERI SETOSOA.

Olo toki batera
bidea ikasi
zubelako, zan andik
lapurretanasi;
eta eiz onarekiñ
joanaz maiz igasi,
zan goserik pasatzen
etzubela bizi.

Ala gau illun batez
askotako gisan,
betiko tokitikan
sartutzen asi zan;
bañan ez ikusirik
zegonik ezer an,
isatsetik zepoan
preso erori zan.

Erori zan an bañan
Eskapatu zuben,
ontarako isatsa
an utzi baizuben;
alaz guziyaz ere
seta nola zuben,
berriz joan gabe etsi
izandu etzuben.

Ala, joan zan denboran
zan bañan len sartu,
lenengo zuben begiz
tokiya miratu;
eta zubelako an
zepoa billatu,
bere gañetik salto
egiñik zan sartu.

Bañan beste zepo bat
ere nola zegoan,
erori zan ikusi
etzuben zepoan;
eta onen agiñak
loturik zankoak,
moztu zion ta itzul
anka paltan zan joan.

Geroagoan ere
leku berberera
joan zan ta izan zuben
sartutzeko era;
eta erori gabe
zepoetan bera,
zan ortzetan ollo bar
zubela atera.

Bañan jabea nola
 zalantzan zegoan,
 aizkorarekin atez
 kanpotik baitzegoan,
 irten zanean jorik
 arekin lepoan,
 moztu zion ta etzan
 geiago aruntz joan.

Debekatuba dagoen
 tokira sartutzen
 asten danak ederrak
 maiz ditu artutzen;
 eta bazaizko berriz
 artubak aztutzen,
 azkenekoz du bere
 biziz pagatutzen.

ASTOA ETA IDIYA.

Mendi egal batean
 topozturik biyak,
 esan zion alkar jo
 bañan len idiyak,
 jira ta ken zedilla,
 bide artatikan,
 bada biyak kabitu
 etzitezkelan;
 eta asto muskillak
 zelarikan zarra,
 bañan lenaz izana
 panparroi-samarra,
 eranzun zion: irten
 zitekela bera,
 bada ark etzubela
 nai andik atera,
 eta idiyak gauza

ikusteaz ala,
 eta setan astoa
 ainbeste etzala,
 adar aundiarekin
 tripapean jota,
 zuben goitikan beko
 errekarra bota.

Arrazoi igualetan
 gogoragoari,
 kontra egiten seta
 gatikan ez ari;
 zein bai leioken egin
 okertzera biyak,
 asto zarrari egin
 ziona idiyak.

RAMON ARTOLA.